

di det eneste, de mangler for at kunne blive fuldt arbejdsduelige, er det hjælpemiddel, som hedder et høreapparat, og de ikke kan få plads til en undersøgelse på statens hørecentraler før efter 1½ år, når de er faldet for 120-dages-reglen.

Fremskridtspartiet blev første gang fejlagtigt bebrejdet, at vi ikke havde kvalitet nok i vores forslag. Men det viser sig nu, at den aftale, som SF løftede igennem sammen med regeringen, og som vi også støttede, havde en langt lavere kvalitet end det, der ligger i Fremskridtspartiets forslag. Sagen er nemlig den, at i den aftale kræver man kun, at det er en almindelig ørelæge, der henviser til en brillebutik, og så er det altså en audiologassistent dér, som foretager resten af arbejdet. Hvorimod Fremskridtspartiets forslag betyder, at det skal være en speciallæge, som også er audiolog, og som har audiologisk udstyr, der stiller diagnosen. Derefter kan man så købe apparatet i de relevante butikker, og kontrollen skal efterfølgende også ske hos den speciallægen, der er audiolog.

Og jeg kan ikke forstå – og det kunne jeg godt tænke mig at spørge sundhedsministeren direkte om nu – hvad det i grunden er, der er problemet med Fremskridtspartiets forslag. Er det, at kvaliteten er for høj? Eller vil sundhedsministeren ikke forklare mig, om et høreapparat ikke burde betragtes som et personligt hjælpemiddel? Jeg kan nemlig ikke forstå, at når svagsynsoptik betragtes som et personligt hjælpemiddel i relation til lovgivningen, hvorfor et høreapparat så ikke har samme status.

For hvis det var sådan, at man herinde bestemte, at høreapparater naturligvis er personlige hjælpemidler, så har vi både en lovgivning og en nordisk fælleskonvention, der siger, at hverken lovgivning eller kommunale aftaler kan forhindre det frie forbrugsvalg. Og det er lige præcis det frie forbrugsvalg, man forhindrer ved at have denne monopolstilling på statens hørecentraler.

Og som hr. Tom Behnke så rigtigt sagde, har Konkurrencerådet mere end én gang med syvtonnersøm slået fast, at det her går galt, og at vi aldrig får ventelisterne ned, hvis der ikke kommer konkurrence på området. Og vi ved godt i Fremskridtspartiet, at kapacitetsforøgelsen, når man stiller krav om, at det skal være speciallæger, der også er audiologer, ikke er særlig stor, for dem er der ikke så mange af. Men selv om man ikke kan løse hele problemet, burde man i hvert fald foretage den kapacitets-

forøgelse, som man fagligt forsvarligt kan foretage, i stedet for at gamble med kvaliteten og dermed ende i en situation, hvor det bliver brillekæder, der udleverer høreapparater til folk, og hvor en almindelig ørelæge, som ikke har den fornødne uddannelse til at dianogstisere og udskille de svære tilfælde, er den person, der sender dem derhen.

Men jeg håber nu – og jeg kan se, at sundhedsministeren er i fuld gang med at forberede svaret til mig – at jeg får svar på disse tre konkrete spørgsmål:

For det første: Hvad vil regeringen helt konkret iværksætte for at gøre noget ved de stigende ventelister? For det andet: Hvorfor mener ministeren og regeringen ikke, at høreapparater er lige så personlige hjælpemidler som eksempelvis svagsynsoptik? Og for det tredje – ja, nu er jeg nødt til at gemme nummer tre, men jeg tror, ministeren kan huske det, for jeg stillede det lige før.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg vil lige meddele fru Kirsten Jacobsen, at det her område jo relaterer sig til socialministeren, men at jeg gerne skal svare på de stillede spørgsmål.

Regeringen er fuldt ud opmærksom på den stigende ventetid til høreapparater, og regeringen arbejder sammen med amterne på at finde fornuftige løsninger på det her problem. Det er, hvad jeg vil svare i dag.

Vi er fuldt ud opmærksomme på problemstillingen, men vi kan ikke tiltræde det forslag, som Fremskridtspartiet kommer med. De økonomiske konsekvenser heraf er for uoverskuelige for amterne, og derfor er det ikke regeringens indstilling, at det er den vej, vi skal gå, sådan som situationen er.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nu er det jo sådan, at audiologerne fungerer på hospitaler i mange områder, og det synes jeg sundhedsministeren lige skal have for øje.

Men jeg vil godt sige, at dette lovforslag vil vi fra Dansk Folkeparti tilslutte os. Der er ingen tvivl om, at der i hele landet er stor opmærksomhed om netop dette område, hvor der er uacceptabelt lange ventelister.

Jeg vil godt sige, at i Århus Amt, som har været nævnt her fra talerstolen, har vi taget fat på problemet. Det har vi gjort igennem flere år, men vi har ikke formået at nedbringe venteli-